

1. Настанова по соціальній відповідальності : Міжнародний стандарт ISO 26000 від 28 жовтня 2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sic.com.ua>. – Дата останнього доступу: 27.02.2017 р. – Назва з екрану.
2. Охріменко О. О. Соціальна відповідальність : навч. посіб. / О. О. Охріменко, Т. В. Іванова. – К. : Національний технічний університет України “Київський політехнічний інститут”, 2015. – 180 с.
3. Лункіна Т. І. Особливості формування соціальної відповідальності в Україні [Електронний ресурс] / Т. І. Лункіна, А. В. Бурковська // Режим доступу : <http://217.77.213.157:8080/jspui/bitstream/123456789/1112/1/2013-lunkina-burkovskaya-ofsou.pdf>. – Дата останнього доступу: 01.03.2017 р. – Назва з екрану.
4. Негель Л. С. Світовий досвід розвитку соціального партнерства та його формування в Україні / Л. С. Негель // Стратегічна панорама. – 2009. – № 2. – С.29-35.
5. Мельник С.В. Шляхи стимулювання соціальної відповідальності вітчизняного бізнесу [Електронний ресурс] / С. В. Мельник, Т. А. Тресвятська, Л. В. Будьонні // Режим доступу : www.lir.lg.ua/shlahi.doc. – Дата останнього доступу: 27.02.2017 р. – Назва з екрану.

УДК 336.273.3(477)

ЗОВНІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО СКОРОЧЕННЯ

Трум О. Ю., студентка групи Б 2/1

Науковий керівник – асистент Щербина Ю. О.

Миколаївський національний аграрний університет

На сьогоднішній день, однією з найбільш актуальних проблем в Україні є постійне зростання зовнішньої державної заборгованості. Необхідність збільшення розмірів зовнішніх позик обумовлена в першу чергу потребою зменшення дефіциту бюджетних коштів. Варто відмітити, що залучення коштів в іноземних кредиторів має негативні наслідки. Серед них: ризик значного збільшення зовнішнього боргу внаслідок девальвації національної валюти; потреба сплачувати відсотки від взятої позики; ризик неспроможності розрахуватися з кредиторами за отримані послуги (як результат – дефолт), тощо [1].

Питання стану зовнішнього державного боргу України та напрями його зменшення досліджувалися у працях багатьох науковців. Серед них: П. Козелецький, А. Кравченко, О. Кремень та ін. Проте, враховуючи численні здобутки науковців, тема й надалі залишається актуальною та до кінця не розкритою. Потребує подальших досліджень, як з теоретичної так і з практичної точок зору.

Відповідно до Бюджетного Кодексу України від 08.07.2010 р. № 2456-VI (зі змінами та доповненнями), державний борг – це загальна сума боргових зобов'язань держави з повернення отриманих та непогашених

кредитів (позик) станом на звітну дату, що виникають внаслідок державного запозичення [2].

Розміри державного боргу України, його структуру, джерела і строки погашення встановлює Верховна Рада України одночасно із затвердженням Державного бюджету України. Величина основної суми боргу не має перевищувати 60% фактичного річного ВВП. Цієї критичної межі Україна досягла лише у 1999 р., коли державний та гарантований борг становив 61% ВВП [3].

Провівши дослідження, нами було встановлено, що протягом 2010-2017 рр. розмір зовнішнього державного боргу поступово збільшувався (рис. 1). Так, станом на 01.01.2017 р. він становив 45604,6 млн. дол. США, що на 72% перевищило аналогічний показник базисного 2010 р. Причинами цього є: глибокий макроекономічний занепад, спричинений втратою Автономної Республіки Крим, східної частини Донецької та Луганської областей; складна політична криза та військовий конфлікт на Сході України; збільшення державних видатків без відповідного зростання державних доходів; циклічне падіння виробництва, яке призводить до зменшення дохідної частини державного бюджету, тощо [4].

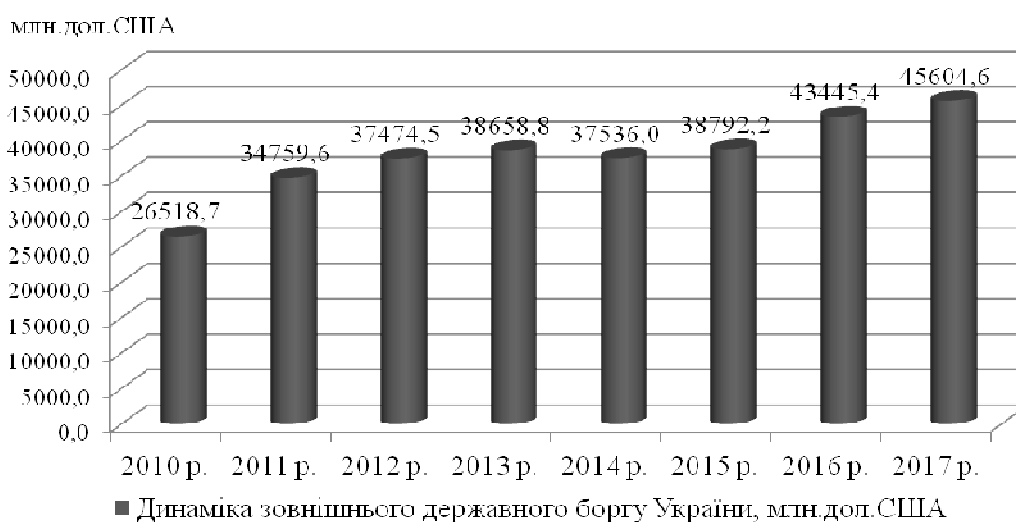

Рисунок 1 – Динаміка зовнішнього державного боргу України, 2010-2017 рр., млн. дол. США

Джерело: побудовано автором з використанням матеріалів [4]

Варто відмітити, що подальше зростання зовнішнього державного боргу України може призвести до негативних наслідків, серед яких: втрата економічної незалежності України, девальвація гривні, як національної валюти, погіршення загального рівня життя населення, тощо. На нашу думку, для скорочення розмірів зовнішнього державного боргу, необхідно: впроваджувати більш жорстку державну політику в частині залучення іноземних запозичень; модернізувати систему заходів щодо управління зовнішнім боргом України; збільшити частку внутрішнього державного боргу та зменшити частку зовнішнього; залучати іноземних інвесторів, а також впроваджувати жорсткий контроль за витрачанням взятих в позику

коштів, тощо. Державна політика управління зовнішнім державним боргом України повинна бути зорієнтована на інвестиційно-інноваційні методи економічної стабілізації, а розмір державного боргу має визначатися на підставі прогнозів в часовому інтервалі в період від декількох років задля того, щоб створити збалансований бюджет, стабільний макроекономічний розвиток і стійку фінансову систему.

ЛІТЕРАТУРА

1. Козелецький П. С. Проблеми зовнішнього державного боргу України, його обслуговування та регулювання / П. С. Козелецький, А. В. Кравченко // Економічний простір. – 2013. – № 71. – С. 56-65.
2. Бюджетний Кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>. – Дата останнього доступу: 18.02.17 р. – Назва з екрану.
3. Офіційний сайт Національного інституту стратегічних досліджень [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.niss.gov.ua/public/File/2015_analit/derzh_borg.pdf. – Дата останнього доступу: 18.02.17 р. – Назва з екрану.
4. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>. – Дата останнього доступу: 18.02.17 р. – Назва з екрану.

УДК 338.3:339.137.2

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО АУТСОРСИНГУ В УКРАЇНІ

Човага С. В., студент групи Б 5/1

Науковий керівник – асистент Щербина Ю. О.

Миколаївський національний аграрний університет

В умовах посилення кризових явищ в економіці України, які супроводжуються ризиками збитків, втратою прибутків або навіть бізнесу, посилення конкуренції викликає потребу здійснювати заходи щодо більш ефективного управління активами підприємства. Економне та результативне виконання усіх управлінських функцій ґрунтується на пошуку досягнення економічних переваг перед конкурентами. Питання структурування фінансових потоків з точки зору їх важливості та подальші рішення щодо доцільності передачі спеціалізованим підприємствам їх супровід на засадах аутсорсингу визначають ефективність управління бізнесом в цілому.

Питання щодо особливостей формування та розвитку аутсорсингу на сільськогосподарських підприємствах досліджувалися в роботах багатьох науковців. Серед них: О. Дідух, А. Поплюйко, М. Доннеллан, Е. Йордон, Я. Данвар та інші. Проте, тема не втрачає своєї актуальності та потребує подальших досліджень.